

Tóm tắt Chung

Sự cố tràn dầu *Deepwater Horizon* (DWH) khiến dầu tràn ra hơn 1.100 km vùng đất ngập nước, và gần như toàn bộ diện tích này đều nằm ở ven biển Louisiana (Ủy ban đánh giá thiệt hại tài nguyên thiên nhiên *Deepwater Horizon*, viết tắt là DWH NRDA Trustees, năm 2016). Tình trạng nhiễm dầu nặng nhất xảy ra ở lưu vực Barataria, gây tổn hại đáng kể cho tài nguyên thiên nhiên trong lưu vực này (DWH NRDA Trustees, năm 2016). Ảnh hưởng của các tổn hại này đã tăng lên do tính chất dễ bị tổn hại của lưu vực. Đã bị xói mòn bờ biển nghiêm trọng, các đầm lầy ở lưu vực Barataria sau khi bị sự cố tràn dầu đã phải chịu tỷ lệ mất đầm lầy gấp đôi hoặc gấp ba trước đây. Nhận thức được rằng việc thiệt hại đầm lầy đã ảnh hưởng đến các nguồn tài nguyên trên toàn bộ hệ sinh thái phía bắc Vịnh Mexico, tiểu bang Louisiana và ủy ban liên bang đã đàm phán thỏa thuận giải quyết thiệt hại về tài nguyên thiên nhiên DWH, trong đó phân bổ 4 tỷ đô la, tức là gần một nửa tổng số tiền đền bù giải quyết thiệt hại, để khôi phục các sinh cảnh đất ngập nước, ven biển và gần bờ của Louisiana.

Ủy ban đánh giá thiệt hại tài nguyên thiên nhiên DWH đã bắt đầu phân tích các chiến lược khôi phục tổn thất ven biển này trong phạm vi quá trình giải quyết. Trong [Sự cố tràn dầu Deepwater Horizon: Đánh giá cuối cùng về thiệt hại theo chương trình và kế hoạch khôi phục Đánh giá cuối cùng về tác động môi trường theo chương trình](#) (FERP/PEIS cuối cùng), ủy ban lưu ý rằng, “[k]hi xem xét phạm vi tác động của sự cố tràn dầu, ủy ban cũng hiểu tầm quan trọng của việc tăng cường khả năng phục hồi và tính bền vững cho hệ sinh thái Vịnh năng suất cao này thông qua hoạt động khôi phục” (DWH NRDA Trustees, năm 2016, trang 5-25). Để giải quyết những tác động quy mô lớn này, họ đồng ý rằng “[v]iệc nước sông Mississippi chuyển dòng vào các vùng đất ngập nước lân cận có khả năng cao sẽ mang lại những loại lợi ích quy mô lớn này cho tính bền vững lâu dài của các vùng đất ngập nước thuộc đồng bằng” (DWH NRDA Trustees, năm 2016, trang 5-25). Khi quyết định chuyển dòng trầm tích là một kỹ thuật khôi phục vùng đất ngập nước đáng để khám phá này, ủy ban cũng đã xác định được nhiều lợi ích tiềm năng từ các dự án đó. Những lợi ích này bao gồm giúp “duy trì cảnh quan bờ biển Louisiana và khả năng vượt qua các yếu tố gây hại khác cho môi trường bằng cách ổn định các chất nền của vùng đất ngập nước; giảm tỷ lệ tổn thất cho vùng đất ngập nước ven biển; mở rộng môi trường sống cho các cộng đồng người dân địa phương; và giảm nguy cơ bão, từ đó bảo vệ cơ sở hạ tầng xung quanh” (DWH NRDA Trustees, năm 2016, trang 5-25).

Xây dựng trên PDARP/PEIS cuối cùng, ủy ban liên bang và tiểu bang chịu trách nhiệm khôi phục các nguồn tài nguyên ở tiểu bang Louisiana (Nhóm thực hiện ủy thác Louisiana, hay LA TIG) đã bắt đầu đánh giá các chiến lược khôi phục để có thể khôi phục các tổn thất ở lưu vực Barataria, tạo ra [Kế hoạch khôi phục chiến lược và đánh giá môi trường số 3: Khôi phục môi trường sống vùng đất ngập nước, vùng ven biển và vùng gần bờ ở lưu vực Barataria, Louisiana](#) (SRP/EA #3). Trong tài liệu đó, cuối cùng LA TIG đã xác định rằng sự kết hợp giữa “tạo ra đầm lầy và khôi phục đường phân thủy cùng chuyển dòng trầm tích quy mô lớn sẽ mang lại lợi ích lớn nhất cho môi trường sống vùng đất ngập nước, vùng ven biển và vùng gần bờ bị tổn thương và cho một phạm vi lớn tài nguyên bị tổn thương phụ thuộc vào vòng đời của chúng trên môi trường sống vùng đất ngập nước bền vững và năng suất cao” (LA TIG, 2018 trang 3-32) ở lưu vực lưu vực và rộng hơn ở phía bắc Vịnh Mexico.

Kể từ khi hoàn thiện SRP/EA số 3, LA TIG đã đánh giá nhiều phương án tiềm năng khác nhau về việc chuyển dòng trầm tích quy mô lớn ở lưu vực Barataria. Dự thảo kế hoạch khôi phục (RP) này, cùng với Dự thảo tuyên bố tác động môi trường đang được phát hành đồng thời, bao hàm đánh giá

đó. Dự thảo RP này đã tận dụng hàng thập kỷ phân tích chiến lược chuyển dòng trầm tích tiềm năng do tiểu bang Louisiana thực hiện, cũng như phân tích sâu về mô hình và khoa học đối với các phương án chuyển dòng tiềm năng. Ủy ban tin rằng việc đánh giá khoa học chi tiết về các lợi ích và tác động tiềm ẩn từ dự án được đánh giá ở đây và trong Dự thảo tuyên bố tác động môi trường đưa ra một tuyên bố mạnh mẽ về khoa học ủng hộ con đường phía trước mà ủy ban đề xuất.

Cuối cùng, phân tích của ủy ban đã xác định rằng, cũng như nhiều dự án phục hồi môi trường, sẽ có sự đánh đổi sinh thái liên quan đến phương án chuyển hướng phù sa quy mô lớn bất kỳ. Những lợi ích sẽ rất đáng kể và chủ yếu thu được từ việc tạo ra hàng ngàn mẫu đầm lầy, với nguồn cung trầm tích ổn định từ sông Mississippi, duy trì được trong nhiều thập kỷ ngay cả khi nước biển dâng cao và xói mòn bờ biển. Sau 50 năm hoạt động với công suất 75.000 feet khối/giây (cfs), việc chuyển dòng được cho là đã tạo ra hoặc duy trì hơn 20% đầm lầy ở lưu vực Barataria. Ủy ban tin rằng chuyển dòng trầm tích là cách duy nhất để đạt được một hệ sinh thái đầm lầy tự duy trì ở lưu vực Barataria.

Đầm lầy bền vững này được kỳ vọng sẽ mang lại lợi ích cho nhiều loài cá và động vật hoang dã trong lưu vực, bao gồm cá hồng Mỹ, cá vược miệng rộng, cua xanh, tôm thẻ chân trắng, cá diêu hồng vùng vịnh và chim nước di cư. Những lợi ích này đối với cá và các loài động vật hoang dã sẽ chuyển thành lợi ích cho người dùng giải trí, những người xem, câu hoặc săn bắt các loài đó. Ngoài ra, những lợi ích này sẽ không chỉ tích lũy trong lưu vực Barataria mà, thông qua việc vận chuyển năng suất đầm lầy, cả ở trong các hệ sinh thái ngoài khơi phía bắc vịnh Mexico.

Ủy ban cũng công nhận rằng bất kỳ giải pháp thay thế chuyển hướng phù sa quy mô lớn nào được xem xét cũng sẽ dẫn đến tổn hại tài nguyên thiên nhiên. Việc nối lại sông với lưu vực để khôi phục một cửa sông đã bị suy thoái và trở nên mặn hơn trong gần một thế kỷ sẽ tạo ra những thay đổi đáng kể cho điều kiện hiện tại ở lưu vực Barataria, ảnh hưởng tiêu cực đến các loài hiện đang cư trú trong lưu vực. Động lực chính của sự thay đổi này sẽ là việc giảm độ mặn; bất kỳ phương án chuyển hướng phù sa quy mô lớn nào được xem xét sẽ làm giảm đáng kể độ mặn trong các phần của lưu vực. Việc giảm độ mặn sẽ tác động tiêu cực đến các loài cá và động vật hoang dã sống dựa vào vùng nước có độ mặn cao và di chuyển sâu hơn vào cửa sông khi độ mặn tăng lên do sự kết nối giữa sông và lưu vực bị cắt đứt. Các loài chính bị ảnh hưởng bao gồm cá heo, tôm nâu và hàu.

Các phương án chuyển dòng trầm tích quy mô lớn được xem xét cũng sẽ ảnh hưởng đến các nguy cơ bão và lũ lụt do thủy triều trong vùng lân cận của dòng chảy. Việc chuyển dòng sẽ khôi phục và mở rộng các đầm lầy hiện có và do đó làm giảm triều cường và lũ lụt ở các cộng đồng phía bắc của dòng chuyển. Đồng thời, khu đầm lầy bổ sung được tạo ra hoặc duy trì bởi dòng chuyển dự kiến sẽ phần nào đẩy nhanh lũ lụt do thủy triều và triều cường trong các cộng đồng ở phía nam của dòng chảy vẫn nằm ngoài sự bảo vệ của đê (từ Myrtle Grove về phía nam đến Grand Bayou). Trong vài thập kỷ đầu của hoạt động chuyển dòng, các cộng đồng này có thể trải qua sự gia tăng về cường độ và thời gian của các tác động lũ lụt; tuy nhiên, trong vòng 50 năm, mực nước biển dâng và sụt lún sẽ vượt qua các tác động của sự chuyển dòng và trở lại thành những động lực chính gây ra lũ lụt trong các cộng đồng này.

Các phương án chuyển dòng quy mô lớn khác nhau được đánh giá trong Dự thảo RP này dẫn đến các mức độ tác động và lợi ích khác nhau. Sau khi xem xét các tác động và lợi ích này, ủy ban đang đề xuất chuyển dòng với công suất tối đa 75.000 cfs (với luồng thực tế qua việc chuyển dòng phụ thuộc vào luồng chảy của sông Mississippi). Ủy ban đã đánh giá đầy đủ về chuyển dòng công suất nhỏ hơn so với công suất tối đa 50.000 cf và phát hiện ra sự chuyển dòng này sẽ mang lại ít lợi ích hơn trong việc bảo quản và khôi phục đầm lầy, chỉ giảm một chút tác động bất lợi và giảm một chút chi phí.

Ủy ban cũng đánh giá đầy đủ về chuyển dòng với công suất lớn hơn công suất tối đa 150.000 cfs. Mặc dù lợi ích tạo đầm lầy của một sự chuyển dòng lớn như vậy sẽ lớn hơn đáng kể, nhưng những tổn thương và chi phí tài sản thế chấp cũng sẽ tăng lên mức ủy ban không thể chấp nhận được.

Ủy ban cam kết tiếp tục nỗ lực khôi phục các nguồn tài nguyên có thể bị ảnh hưởng xấu do chuyển dòng, với nhiều nguồn trong số đó đó cũng bị tổn hại do sự cố tràn dầu DWH. Dự thảo RP này bao gồm các chiến lược được đề xuất để giúp tránh và giảm thiểu các tổn thương đối với các nguồn tài nguyên này. Những chiến lược này bao gồm các chiến lược chủ động để tham gia và làm việc với các cộng đồng, cá nhân và các bên liên quan dựa vào các nguồn tài nguyên có thể bị tổn hại do việc chuyển dòng đề xuất.

Ủy ban hiện mong nhận được và xem xét phản hồi của các thành viên quan tâm trong các cộng đồng về mọi khía cạnh của Dự thảo RP này.

Tài liệu tham khảo

DWH NRDA Trustees. 2016. Sự cố tràn dầu *Deepwater Horizon*: Đánh giá cuối cùng về thiệt hại theo chương trình và kế hoạch khôi phục và Đánh giá cuối cùng về tác động môi trường theo chương trình. Có tại: <http://www.gulfspillrestoration.noaa.gov/restoration-planning/gulf-plan>. Đã truy cập vào ngày 29 tháng 9 năm 2020.

LA TIG. Năm 2018. Kế hoạch Khôi phục Chiến lược và Đánh giá Môi trường Số 3: Khôi phục môi trường sống vùng đất ngập nước, vùng ven biển và vùng gần bờ ở lưu vực Barataria, Louisiana. Có tại: https://www.gulfspillrestoration.noaa.gov/sites/default/files/2018_03_LA_TIG_Final_SRP_EA_508-Compliant.pdf. Đã truy cập vào ngày 28 tháng 9 năm 2020.